

Jezus zegt:

“Ik ben de Weg”

nummer 62, April 2018
jaargang 20

INHOUD

COLOFON	2
KERKRENTMEESTERS	3
PASTORAAL BEGELEIDERS	4
JEUGDRAAD & JEUGDPASTORAAT	5
JEUGDRAAD.....	6
JEUGDPASTORAAT	6
JEUGDRAAD EN ZONDAGSCHOOL	7
ZONDAGSCHOOL "DE ZAAIER".....	8
TALENTENBANK.....	9
ZENDINGSCOMMISSIE	10
NAMIBIE	11
DISCIPELSCHAP TRAINING SCHOOL	13
TER OVERDENKING	14
KERKGESCHIEDENIS.....	15
ISRAEL.....	18
VOOR JOU – voor de allerjongsten	20
VOOR JOU – 12 MIN	21
VOOR JOU – 12 PLUS	21

COLOFON

A-10 is een blad voor onderling verkeer in de Hervormde gemeente te Ameide – Tienhoven. A-10 verschijnt drie á vier maal per jaar.

Redactie:Inge Kool (opmaak),
Ton de Kruijk (hoofdredacteur),
Coby Bos, Wim Streefkerk.

Met medewerking van: Willy van Es,
Maarten v/d Dool, Krijn v/d Ham, Jaco
Heikoop, René Muilwijk, Ben Sloof, Arie Evert
Versluis

Redactieadres: Ton de Kruijk,
Hoepmakerstraat 5, 4233 GM Ameide,
a10@pkn-ameide-tienhoven.nl

VAN DE REDACTIE

Hier is de nieuwe A-10 het is nummer 62 jaargang 20.

Ja u leest het goed dit blad bestaat al 20 jaar. Als ik snel reken dan zijn dat er elk jaar ongeveer drie. Soms meer soms minder.

Vaak komen dezelfde items terug zoals Kerkgeschiedenis, Israël, diaconie, kerkrentmeesters en ook de stukjes voor de jeugd en de kleintjes.

Ook waren er regelmatig verslagen van de World Servants projecten, en Cofratiam onze zuster gemeente in Roemenië.

Dit maal is er een stuk Van ds. Joram Oudshoorn over zijn uitzending door de GZB naar Namibië.

Verder een stuk van de talentenbank en een paar stukken van de jeugdraad.

Veel leesplezier,
Ton de Kruijk

KERKRENTMEESTERS

Eerst even voorstellen

Mijn naam is René Muilwijk en ik mag vanaf 14 januari 2018 het stokje van Jan den Oudsten overnemen.

Een moment waar naar toe is geleefd vanaf november vorig jaar toen de vacaturestelling en verkiezing mij duidelijk maakte dat dit een nieuwe stap mocht zijn in mijn leven.

Ik ben getrouwd met Cora, vader van 3 zonen en trotse opa van 3 mooie kleinkinderen. In het dagelijks leven ben ik personeelsadviseur bij Florys Groep in Hardinxveld-Giessendam.

Ik hoop, zoals u misschien gewend bent, ook op deze manier een ieder op de hoogte te houden van het wel en wee binnen de Kerkrentmeesters en bij te praten over diverse ontwikkelingen die (altijd) gaande zijn.

Kerkbalans

Het is alweer even geleden dat de enveloppen zijn opgehaald, met dank aan de Commissie van Bijstand, die achter de schermen weer het nodige hierin heeft betekend, en we zijn dankbaar verrast dat, ondanks de eerste berichtgeving in de Zaaier, er inmiddels ruim € 125.000,- is toegezegd. Wij willen u maar bovenal ook God daarvoor danken. Het is mooi om te zien dat met alle toezeggingen het veelomvattende werk doorgang kan vinden. Van het salaris van onze predikant tot het onderhoud van gebouwen. Maar ook de website, kosten voor liturgie, vernieuwing van apparatuur etc.

Geluidsinstallatie Ameide

Momenteel zijn er twee proefopstelling geweest (december 2017 en februari 2018). De laatste proefopstelling was wel eerder gepland maar door ziekte van onze contactpersoon van het bedrijf welke deze apparatuur levert was het helaas niet mogelijk om de proefopstelling eerder te plaatsen. We zijn nu zover dat er een definitieve offerte ligt en met de vervanging van de apparatuur kan worden begonnen. Dit heeft weer de nodige voeten in de aarde maar met hulp van de CvB en diverse deskundigen hopen wij het snel te kunnen klaren. Otmar van Driel heeft achter de schermen deskundig advies gegevens en ons door de technische termen geloodst. Onze dank daarvoor. We denken rond mei – juni de klus te hebben geklaard. We zijn daarnaast dankbaar voor het feit dat er een gift, specifiek voor de geluidsinstallatie is gegeven, welke de kosten dekt. Wij danken daarom ook deze giftgever hartelijk voor dit initiatief.

Stand van zaken gebouwen

Er is nog steeds op allerlei fronten overleg omtrent de gebouwen rondom de kerk. U bent hierover al eerder geïnformeerd. De laatste stand van zaken betreft een gesprek met Rce (Rijksdienst cultureel erfgoed) en de Gemeente Zederik omtrent de inpassing bij de kerk. Zoals het er nu voorstaat kunnen wij op de gemeenteavond u meer vertellen over de uitkomst van deze gesprekken.

Ons orgel

Bijna iedere zondag kunnen wij genieten van ons mooie “witte” orgel. Toepasselijk, deze naam, omdat ons orgel wit is maar ook dat het eerste

orgel is gebouwd door C.F.G. de Witte. Daardoor kreeg het deze naam toebedeeld. Dat orgel was overigens niet wit maar bruin. Helaas is dit orgel bij de grote kerkbrand op Goede Vrijdag 1 april 1953 verloren gegaan. Na de brand is er een nieuw orgel gebouwd door de firma Verschuieren. Dit orgel is in 1976 grondig opgeknapt en in 1983 uitgebreid met een Rugwerk.

Huidig is ons orgel in goede handen van orgelbouwer Jaap Hooghwerff. Hij zorgt ervoor dat de pijpen goed gestemd blijven en actualiseert voortdurend de planning voor de benodigde reparaties. Dit voorjaar zal er een nieuw register worden ingebouwd het zogenoemde Basson-Hobo 8 vt V-g3 56 tonen. Dit ter vervanging van de echo trompet welke niet meer stembaar is en daardoor een onjuist (vals) geluid meegeeft. Het mooie instrument, welke wij al vele jaren mogen beluisteren, blijft zodoende optimaal onderhouden. En niet te vergeten; onze 5 organisten spelen hierdoor met groot plezier en genieten van de vele mogelijkheden die ons orgel biedt.

Vacature Kerkrentmeesters

U/jij weet dat wij nog niet compleet zijn als Kerkrentmeesters. Normaal gesproken zijn er 5 Kerkrentmeesters, maar de vacature voor Gert van Kooten is nog niet ingevuld. Wij hopen in mei hierover meer duidelijkheid te krijgen omtrent de voortgang en keuze betreffende invulling van de openstaande vacature. Tot deze invulling is gerealiseerd, is Gert bereid om, als Kerkelijk Ontvanger, de taak waar te nemen, waarvoor wij dankbaar zijn. Dan bent u gerustgesteld dat de

financiële stromen nog steeds in goede handen zijn.

Tot slot

Middels de website (www.pkn-ameide-tienhoven.nl) zijn allerlei berichten, nieuwtjes, preekrooster etc. te volgen en in te zien. Ook is er de mogelijkheid om collectebonnen te bestellen. Voor een klein bedrag extra worden ze keurig bij u thuis afgeleverd.

Tot zover onze berichtgeving. Mocht u vragen aan ons hebben, schiet ons dan gerust aan na afloop van een kerkdienst of mail ons: kerkrentmeesters@pkn-ameide-tienhoven.nl

René Muilwijk

PASTORAAL BEGELEIDERS

(Voorheen Vertrouwenspersonen)

Zoals u wellicht weet, is in onze gemeente een team van Vertrouwenspersonen werkzaam. Omdat de naam Vertrouwenspersonen andere associaties legt dan bedoeld, is die naam veranderd in Pastoraal Begeleiders, kortweg PB-ers. Pastorale begeleiders willen beschikbaar zijn voor gemeenteleden die door het leven moeten met moeiten van welke aard dan ook en hen liefdevol bijstaan met een luisterend oor, een geopende Bijbel en gevouwen handen.

Een PB-er komt op bezoek via het al lopende contact van de wijkouderling of de predikant. Dat kan nodig zijn op het moment, dat het betreffende gemeentelid graag meer begeleiding zou willen, maar dat dat door de

wijkouderling of predikant niet geboden kan worden. De PB-er vervangt niet de wijkouderling of predikant, maar komt naast hem te werken. Hun werk is dus aanvullend. Ze zijn toegerust door een twee jarige opleiding en hebben ook de belofte van geheimhouding afgelegd. PB-ers zijn geen hulpverleners, maar ze kunnen eventueel wel doorverwijzen naar professionele hulpverlening. U kunt ook zelf contact opnemen met de coördinator van de Pastoraal Begeleiders, Klaas van Oort (06-53337934). Hij zal dan voor u de contacten leggen met de wijkouderling of de predikant. Dit kan zomaar een makkelijkere weg zijn als het leven al moeilijk genoeg is en u toch graag met iemand in gesprek zou gaan. God heeft ons aan elkaar gegeven dus schroom niet!

JEUGDRAAD & JEUGDPASTORAAT

In onze gemeente is ruimte voor iedereen. Ook voor jeugd in de middelbare school leeftijd.

Het jeugdpastoraat is bijna vijftien jaar geleden van start gegaan in onze gemeente en is daarmee de jongste activiteit binnen het jeugdwerk. De pioniers waren twee enthousiaste, betrokken jeugdouders. Tieners hadden aangegeven behoefte te hebben aan verdiepende gesprekken over allerlei onderwerpen. Inmiddels is dit mooie achtergrondwerk steeds verder uitgegroeid en is een groep van tien jeugdpastors actief.

De jeugdpastors werken samen in teams van twee. Het werk van de jeugdpastors vindt plaats op allerlei manieren. Er zijn een aantal vaste momenten dat een

jongere actief voor een gesprek wordt benaderd. Maar er is meer. Juist ook tijdens zomaar een ontmoeting in het dorp of tijdens een activiteit van de kerk, blijkt het belang van de band die tussen een jongere en het team van de jeugdpastors gedurende een aantal jaren wordt opgebouwd.

Via gesprekken die jeugdpastors met tieners hebben, is in de gemeente steeds meer aandacht gekomen voor wat hen bezig houdt. Door het gesprek open en eerlijk met elkaar aan te gaan worden waardevolle banden gesmeed.

De vertegenwoordiger van het jeugdpastoraat verteld in de jeugdraad onder andere dat er gesprekken zijn geweest en of er nog jeugdpastors worden gezocht. Soms stopt er iemand en wordt vervanging gezocht. De meeste jeugdpastors doen dit werk gedurende langere tijd. Over wat er is besproken met de jongeren worden nooit mededelingen gedaan. Het werk van de jeugdpastors is vertrouwelijk.

Het jeugdpastoraat is misschien niet bij iedereen zo bekend. Het is nog relatief nieuw in vergelijking met de andere activiteiten die binnen onze gemeente worden aangeboden.

Een actie vanuit het jeugdpastoraat die wellicht nog op het netvlies staat is "Proef de Vrijheid". In de 40-dagen tijd van 2011 is deze actie gehouden. Doel was om de bewustwording van wat alcoholgebruik met je kan doen te vergroten. Tijdens de actie is samengewerkt met de burgerlijke gemeente Zederik. Voordat een actie daadwerkelijk van start gaat, wordt deze in de jeugdraad besproken.

Het jeugdpastoraat is één van de vele bouwstenen die bijdragen aan verbondenheid.

In onze tijd zijn veel prikkels aanwezig en komt veel op jongeren af. Een jeugdpastor kan een verdiepend en spiegelend gesprek aan gaan over het geloof in een

levensfase waarin definitieve keuzes worden gemaakt die voor de toekomst bepalend zijn.

Jeugdpastoraat, niet altijd in beeld, wel aanwezig en voor de onze jongeren een vertrouwd gezicht.

Willy van Es

JEUGDRAAD

Binnen onze kerkelijke gemeente vinden vele activiteiten rondom het jeugdwerk plaats. Dat is fijn en daar mogen we als gemeente best trots op zijn. Onze kinderen zijn kostbaar. We willen graag dat ze van jongs af aan onderwijs krijgen en daarnaast ook de mogelijkheid hebben om waardevolle vriendschappen op te bouwen. Om al die verschillende activiteiten die hiervoor nodig zijn op elkaar af te stemmen, heeft de kerkenraad jaren geleden besloten de coördinatie voor het jeugdwerk onder te brengen in de jeugdraad.

Wie nemen deel aan de jeugdraad?

De jeugdraad wordt gevormd door de vier jeugdambtsdragers en vertegenwoordigers vanuit de zondagschool, commissie vorming & toerusting, jeugdpastoraat, jeugdwerk onder tieners (JOT), jeugdvereniging en clubs. Een penningmeester en secretaresse verrichten ondersteunende taken. In sommige gevallen heeft één persoon meerdere petten op waardoor de jeugdraad op dit moment bestaat uit acht verschillende personen. Tijdens drie bijeenkomsten per jaar, in september, februari en mei, worden de diverse activiteiten binnen het jeugdwerk

besproken en via notulen met de kerkenraad gedeeld.

Vragen?

Wanneer er iets is dat onder de aandacht zou moeten worden gebracht van de jeugdraad, kan dit in eerste instantie worden gedeeld met de secretaresse of voorzitter van de activiteit waar dit betrekking op heeft. Er kan zo nodig ook contact worden opgenomen met de secretaresse (Willy van Es) of voorzitter van de jeugdraad (Arjan Mesker). Wanneer het persoonlijke zaken betreft kan contact worden opgenomen met één van de jeugdambtsdragers of jeugdpastors. Op de website van de kerk of in het groene boekje kunt u vinden bij wie u terecht kunt.

Willy van Es

JEUGDPASTORAAT

Soms heb je van die gesprekken die je bij blijven, voor een paar dagen, een paar weken of zelfs jaren. Gesprekken waar je je gezien en gehoord voelde. Gesprekken waarin je je hart kon delen en waar ook echt naar jouw geluisterd werd. Gesprekken waarvan je dacht dat het alleen bij een wens zou blijven, maar die ook echt plaats hebben vonden. Juist dit soort gesprekken hebben we als jeugdpastors vele malen mogen voeren met jongeren in onze gemeente. Gesprekken die onze jongeren zich jaren later nog herinneren en die ons als jeugdpastors opbouwen. Dit omdat God aan het werk is.

Het jeugdpastoraat is een commissie

die veel achter de schermen bezig is met de jongeren van onze gemeente. Met een team van tien jeugdpastors nemen we persoonlijk contact op met jongeren wanneer ze 12, 16 en 18 zijn. Gewoon om te vragen of ze een keer met twee van ons af willen spreken. Tijdens de gesprekken gaat het over het geloof en de kerk, maar zeker zo belangrijk, over de dingen die de jongeren in het dagelijks leven bezighouden en meemaken. Er wordt een stukje relatie gelegd, ze worden gezien. En juist dat is het belangrijkste dat we willen doorgeven. 'Jij wordt gezien, jij wordt serieus genomen, jouw mening doet er toe. Jij wordt gezien, door de jeugdpastors, de gemeente, maar vooral door Jezus zelf.' Maar ook wanneer het even tegen zit, willen wij een luisterend oor voor onze jongeren zijn en samen met hen de dingen bij God brengen. We zien uit naar waardevolle ontmoetingen, in een veilige, betrouwbare setting waar iedereen zichzelf mag zijn. Voel je welkom, voel je thuis.

Namens het jeugdpastoraat.
Jaco Heikoop

Ps: Heb jij ook een hart voor Jezus en voor jongeren, meldt je dan nu aan als jeugdpastor door een mail te sturen naar:
jaco_heikoop@hotmail.com.
Wil je eerst meer weten?
Bel me dan op 06-57598163.

JEUGDRAAD EN ZONDAGSCHOOL

De zondagschool bestaat al zo lang dat vaak meerdere generaties in families de zondagschool hebben bezocht. Dat is waardevol. Van generatie op generatie gaat het werk nog steeds door. Natuurlijk is er gedurende al die jaren veel veranderd. De zondagschool gaat met de tijd mee.

Wat opvalt is dat de leiding vaak jarenlang verbonden blijft aan de zondagschool. Met veel enthousiasme en liefde voor de boodschap die wordt uitgedragen, wordt wekelijks het zondagschool uur gehouden. De kinderen die de zondagschool bezoeken hebben het er naar hun zin. De vertegenwoordiger van de zondagschool vertelt in de jeugdraad onder andere met welk materiaal wordt gewerkt, over actie schoenendoos en de kerkelijke feesten die worden gevierd. Ook wordt besproken hoeveel kinderen per leeftijdsgroep de zondagschool bezoeken. We merken dat het totaal aantal kinderen al jaren stabiel blijft. Wel worden veel kinderen gemist.

In de jeugdraad merken we dat de leiding van de zondagschool bescheiden is. Vervanging vinden voor een juf of meester die gaat stoppen is tot nu toe altijd soepel gegaan.

Hoe gewoon is het dat de zondagschool er na al die jaren nog steeds is? Hoe gewoon is het dat met zoveel inzet wekelijks kinderen vanaf vier jaar onderwijs krijgen over het geloof? Hoe gewoon is het dat dit kan met behulp van materiaal dat speciaal per leeftijdsgroep is ontwikkeld? Het is buitengewoon ongewoon! Een parel om te koesteren.

Willy van Es

ZONDAGSCHOOL “DE ZAAIER”

Belangrijker dan ooit

Ouders beloven bij de doop om hun kinderen op te voeden in het christelijk geloof. Dat is nooit een gemakkelijke opgave geweest en misschien is het vandaag nog wel moeilijker dan vroeger. Er komt heel veel informatie op onze kinderen af via de sociale media en geloven is door de jaren heen veel minder vanzelfsprekend geworden. Hoe belangrijk is het dan dat wij aan de kinderen van onze gemeente het evangelie van Jezus Christus doorgeven en dat zij in ons leven zien wat het betekent om dicht bij de Heere Jezus te leven. Aan deze geloofsopvoeding wil de zondagsschool graag een bijdrage leveren.

Zondagsschool “De Zaaier” bestaat al meer dan 150 jaar en is de oudste vorm van jeugdwerk binnen onze gemeente. Door de jaren heen hebben ontzettend veel kinderen op de zondagsschool de Bijbelse boodschap horen vertellen op een manier die bij hun leeftijd past. Het doel was en is

dat de jongste kinderen op eenvoudige wijze in aanraking komen met het Woord van God. Naarmate de kinderen ouder worden, willen we ze wegwijs maken en helpen bij het groeien in het geloof. Zo proberen we ze ook voor te bereiden op de catechese, zodat ze uiteindelijk op volwassen leeftijd hun plaatsje in de gemeente zullen vinden.

Groeien in geloofskennis

Jonge kinderen zijn spontaan en staan open voor wat je vertelt. Zo kunnen mooie gesprekken ontstaan. Op de zondagschool maken we gebruik van het materiaal van de zondagsscholenbond. In de onderbouw komen eenvoudige thema's aan de orde, bijvoorbeeld verhalen over Mozes en Jozef. In de middenbouw worden minder bekende geschiedenissen verteld zoals de gelijkenissen van de Heere Jezus. In de bovenbouw gaat het om de moeilijker geschiedenissen zoals de Profeten, Handelingen, Openbaring, de Tien Geboden en het Onze Vader. De kinderen vanaf 6 jaar leren iedere week ook een Bijbeltekst uit hun hoofd. Daarnaast zingen we met de kinderen en is er vaak nog tijd voor een puzzel of een spel. Kerst, Pasen en Pinksteren vieren we samen met de kinderen, (groot)ouders en verdere belangstellenden in de kerk of in het verenigingsgebouw.

Belangstelling?

Wilt u meer weten over de zondagsschool, kijk dan eens op de website van onze gemeente. Daar vindt u ook de namen van de leidinggevendenden. U kunt hen ook benaderen voor meer informatie. En als uw kind wil komen kijken, is hij of

zij van harte welkom op zondagmiddag van 14.00 – 15.00 uur in “De Hoven”.

De Zondagschoolleiding

TALENTENBANK

Zoals u wellicht weet zijn er 3 jaar geleden een aantal taakgroepen aangesteld.

Vanuit de taakgroep ‘Diaconie’ kwam als speerpunt naar voren om de talentenbank opnieuw op te starten. Dit is ook opgenomen in het huidige beleidsplan.

Begin dit jaar hebben alle gemeenteleden uit de kaartenbak het ‘gele’ formulier ontvangen en dit is weer opgehaald gelijk met de kerkbalans.

We zijn dankbaar dat we ruim 50 ingevulde formulieren mochten terug ontvangen met vele aanmeldingen om ergens aan bij te dragen.

Echter om alle vacatures rondom het leiding geven aan jongeren ingevuld te krijgen, blijft een zorg. Zo ook voor de commissie Opening Winterwerk.

Op het formulier kon je ook aangeven of je je wilde inzetten om de talentenbank te beheren. Dit hadden 4 personen aangevinkt. Inmiddels hebben Mirjam Krouwel en Marieke de Langen alle formulieren in een overzicht verwerkt en de contactpersoon per activiteit hierover ingelicht. En dat werkt, want er zijn al een aantal personen ingezet op een plekje waar een vacature was ontstaan, bijv. in de Commissie van Bijstand, verjaringsfonds en werkgroep Cofratiam.

In veel gevallen is het nog zo dat er voor een bepaalde taak al voldoende mensen beschikbaar zijn; in dat geval wordt u/jij benaderd zodra er weer mensen nodig zijn.

Mooi om te zien dat we zo met elkaar gemeente zijn en toch, naast al onze andere drukke bezigheden, ruimte in onze agenda kunnen vrijmaken om mee te bouwen aan de gemeente van Christus!

Verder zijn er nog wat opmerkingen en eigen ideeën op het formulier ingevuld, deze worden ook in de verwerking meegenomen.

Er is speciaal voor de talentenbank een eigen e-mailadres aangemaakt: talentenbank@pkn-ameide-tienhoven.nl

Deze kan gebruikt worden om een talent op te vragen, maar is zeker ook bedoeld om doorlopend een talent aan te bieden.

Dus als u/jij het formulier (nog) niet hebt ingevuld, is dit alsnog mogelijk via bovengenoemd mailadres.

Het formulier is ook te vinden op de website.

Nogmaals allen hartelijk bedankt voor de reacties.

Theo Mesker

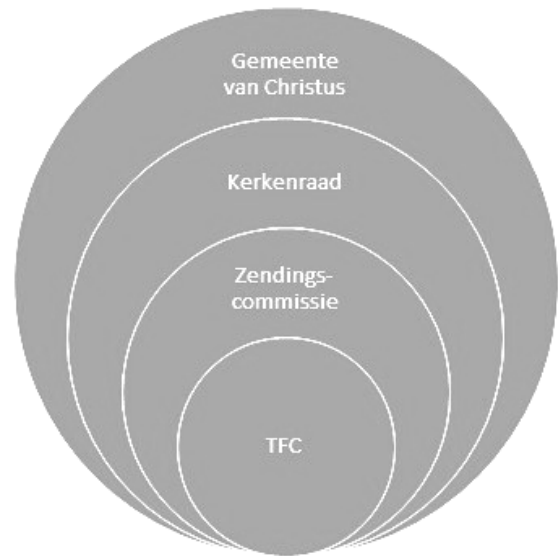
ZENDINGSCOMMISSIE

Ondersteuning familie Oudshoorn

Op het moment dat u/jij deze A10 leest, is ds. Joram Oudshoorn gestopt met zijn werkzaamheden als pastoraal medewerker binnen onze gemeente. Joram gaat namelijk in augustus aan het werk voor de GZB. Hij en zijn vrouw Daniëlle gaan met hun vier dochters naar Namibië. Vanuit de Nieuwe Kerk in Utrecht worden zij voor zes jaar uitgezonden om te werken in Namibië. In Namibië zal Joram les geven op een bijbelschool. De zendingscommissie heeft ervoor gekozen om het werk van de familie Oudshoorn te ondersteunen. Op deze manier blijft de familie Oudshoorn verbonden met onze gemeente.

Als zendingscommissie zijn we betrokken bij de thuisfrontcommissie (afgekort TFC) van de familie Oudshoorn. Deze TFC is opgericht ter ondersteuning van de familie Oudshoorn en bestaat verder nog uit leden van de Nieuwe Kerk (Utrecht), Gereformeerde Kerk te Nijkerkerveen, Hervormde gemeente te Kootwijkerbroek, een vriend van Joram en een vriendin van Daniëlle. De TFC heeft als doel de familie Oudshoorn te ondersteunen in het meeleven en bidden en verder om financiële ondersteuning te bieden vanuit Nederland tijdens hun uitzending naar Namibië. De leden binnen de TFC hebben als taak deze doelen over te dragen naar hun eigen gemeente.

We gaan financieel de familie Oudshoorn ondersteunen omdat vanuit de GZB aan de uitzendende gemeente/TFC jaarlijks een eigen bijdrage wordt gevraagd van €28.000,-. Dit is ongeveer 47% van de totale jaarlijkse kosten van €60.000,-. Op de volgende drie manieren willen we de familie Oudshoorn vanuit onze kerkelijke gemeente gaan ondersteunen:

Zendingsbussen

Al enige tijd zijn in onze kerken de zendingsbussen bij de uitgang voorzien van een foto van de familie Oudshoorn. De opbrengst van deze zendingsbussen is geheel bestemd voor het werk van de familie Oudshoorn.

Avondsmaalcollecte

Ieder jaar is de opbrengst van één avondsmaalcollecte bestemd voor de familie Oudshoorn.

Persoonlijke ondersteuning

Binnen de gemeente willen we de mensen de mogelijkheid bieden om de familie Oudshoorn persoonlijk te ondersteunen. De familie Oudshoorn

brengt een GZB flyer uit met daarop de mogelijkheid om aan te geven hen persoonlijk te ondersteunen.

De diaconie van Ameide/Tienhoven staat de komende zes jaar garant voor een bedrag van minimaal €5000,-. Alle opbrengsten boven dit bedrag zullen als variabele kosten worden overgemaakt. Het overige gedeelte van de gevraagde eigen bijdrage wordt bijeengebracht door de andere leden van de TFC.

Binnen onze gemeente wordt iedereen op de hoogte gehouden over de uitzending van de familie Oudshoorn zodat we met hen en het zendingswerk in Namibië kunnen meeleven. Het plan is om te gaan communiceren met nieuwsbrieven en berichten op de website. Ook zullen Joram en Daniëlle zelf berichten plaatsen op hun eigen webpagina:

www.gzb.nl/oudshoorninafrika.

Verder hoopt de familie Oudshoorn iedere twee jaar voor een aantal weken met verlof terug te komen naar Nederland. Tijdens dit verlof nodigen wij hen graag uit om hun ervaringen in Namibië met ons te delen.

De familie ziet erg uit naar de uitzending naar Namibië maar aan de andere kant is het ook erg spannend. Er zijn voor het vertrek naar Namibië al veel voorbereidingen en als zij dan daadwerkelijk naar Namibië vertrekken, zullen zij weer moeten wennen aan een nieuwe (werk) omgeving. En de kinderen moeten naar een nieuwe school. Het is daarom belangrijk om als gemeente biddend betrokken te zijn bij de familie Oudshoorn en het zendingswerk. Door middel van de voorbede in de kerk willen we iedereen daarbij betrekken

maar zou u ook persoonlijk voor hen willen bidden?

Maarten van den Dool

NAMIBIE

Familie Oudshoorn onderweg naar Namibie

Het afgelopen jaar was ds. Joram Oudshoorn werkzaam in onze gemeente. Hij, zijn vrouw Danielle en hun vier kinderen bereiden zich nu voor op uitzending naar Namibie. Als hervormde gemeente van Ameide en Tienhoven hopen wij de komende jaren betrokken te zijn bij hun werk.

Wij zijn Joram en Daniëlle Oudshoorn. Samen met onze vier meiden Miriam (7), Tirza (6), Joëlle (3) en Elise (half jaar), hopen wij in de zomer van 2018 naar Namibië te gaan als zendingswerkers uitgezonden namens de GZB.

Hoe zijn jullie tot deze stap gekomen?

Wij hebben al eerder in Afrika gewerkt. Van 2010 tot begin 2016 waren we zendingswerkers in Mozambique. Joram gaf les op een bijbelschool en was toeruster voor een bijbelcursus in de gemeenten. Danielle was betrokken bij een gezondheidsprogramma van de kerk. Na terugkomst in Nederland zijn we biddend bezig geweest met de vraag: waar roept God ons? Blijven we nu echt in Nederland of gaan we opnieuw naar Afrika? We vonden het mooi dat er twee kerken op ons pad kwamen (waaronder Ameide/Tienhoven), waar Joram zich in deze periode mocht inzetten. Tijdens de zoektocht is Afrika blijven kriebelen: we voelen ons geroepen om opnieuw naar zuidelijk Afrika te gaan en ons in te zetten voor de toerusting van kerkleiders, want dat is hard nodig in veel landen.

Jullie gaan dus eigenlijk terug naar Afrika?

Ja en nee. Ja, we gaan opnieuw naar zuidelijk Afrika. Maar aan de andere kant gaan we wel wonen en werken in een hele andere setting. In Mozambique woonden we in een klein plaatsje op het platteland, met weinig voorzieningen. In Namibië gaan we in de hoofdstad Windhoek wonen, een grote stad met veel verschillende bevolkingsgroepen.

Wat gaan jullie precies doen in Namibië?

Joram gaat lesgeven op de interkerkelijke bijbelschool NETS (de Namibia Evangelical Theological Seminary). Zoals op veel plekken in Afrika groeit de kerk in Namibië en is er een grote behoefte aan Bijbelse toerusting. Joram mag zich inzetten

voor de toerusting van kerkleiders in Namibië, zodat zij zelf als discipel van Jezus leven, de lokale kerk opbouwen en het evangelie delen met anderen. Wat wij heel mooi vinden is dat op NETS hele verschillende mensen bij elkaar komen. In Namibië bestaan grote verschillen tussen de vele culturen, armen & rijken en tussen verschillende kerken. Op de Namibia Evangelical Theological Seminary (NETS) komen die verschillen bij elkaar. Hier worden christenen toegerust en uitgedaagd om de eenheid in Christus te vinden en vanuit die eenheid Namibië te dienen. Als theologisch docent mag Joram hier een bijdrage aan leveren.

Wat wordt de rol van Danielle?

Met vier jonge kinderen zal het best een grote stap voor ons zijn om naar Namibië te vertrekken. Danielle zal in eerste instantie veel aandacht besteden aan de transitie van het hele gezin naar Windhoek. Daarnaast zal zij bekijken aan welk project zij verder kan bijdragen. Voor de kinderen zijn er verschillende mogelijkheden voor een goede school.

Wat zijn jullie verwachtingen van jullie tijd in Namibië?

We hopen in Namibië niet alleen te geven, maar ook te ontvangen. Graag willen we leren van christenen die in een hele andere context Jezus volgen in hun dagelijks leven. En dat willen we ook doorgeven aan jullie in Nederland.

Als christenen hebben we onze broeders en zusters wereldwijd nodig, als spiegel en als bemoediging!

Wat kunnen wij als gemeente voor jullie betekenen?

Na een jaar actief te zijn geweest in A10 is het voor Joram best een beetje vreemd om alweer afscheid te nemen. Wij vinden het heel mooi om verbonden te blijven met de hervormde gemeente Ameide/Tienhoven. Zendingswerk is voor ons niet een persoonlijk project, maar iets wat we samen willen doen! We zijn daarom ook erg blij dat vanuit de zendingscommissie Joop Krouwel en Karel Aanen in onze thuisfrontcommissie zitten. Zij zijn een belangrijke schakel tussen ons en de gemeente.

Wij vinden het heel fijn als de gemeente voor ons bidt. Uit ervaring weten we hoe ontzettend belangrijk dat is. Ook vinden we het mooi om wat van u te horen. Bemoedigen en meeleven doet ons goed! En uiteraard zijn er ook kosten verbonden aan de uitzending. We vinden het mooi dat het geld van de zendingsbussen en de avondmaalscollecte bestemd zijn voor onze uitzending naar Namibie. Daarnaast kunnen mensen zich persoonlijk verbinden aan ons werk door het werk met een vast maandelijks bedrag te ondersteunen.

Hoe kunnen we jullie volgen?

We hopen veel mensen te zien in de zendingsdienst en de presentatie in de hoven op zondagochtend 22 april. Uiteraard hopen we vanuit Namibie via de zendingscommissie van ons te laten horen in de Zaaier en de A10. Ook zijn we te volgen op onze website www.gzb.nl/oudshoorninafrika en via

Oudshoorninafrika op facebook en instagram. Als we over twee jaar op verlof komen hopen we langs te komen en te vertellen over onze ervaringen!

Foto: Familie Oudshoorn op bezoek in een kerkje in Mozambique (begin 2016).

Fam. J. Oudshoorn

DISCIPELSCHAP TRAINING SCHOOL

Hallo iedereen,

Inmiddels ben ik alweer drie maanden in Noorwegen (als jullie dit lezen waarschijnlijk 4 maanden). Ik hoorde van mijn moeder dat veel mensen niet weten wat ik precies doe, dus het leek me goed om eens wat van me te laten horen.

Op dit moment doe ik vrijwilligerswerk bij Jeugd met een Opdracht in Sola, Noorwegen (www.ywamrogaland.no). Daar help ik mee met de Discipelschap Training School, afgekort DTS). De DTS is een cursus van een half jaar. De eerste drie maanden is de 'les fase'. Alle studenten hebben dan les hier in Sola.

De tweede drie maanden wordt de 'Outreach-fase' genoemd. De outreach

is een korte zendingsreis, waarin zendelingen ondersteund worden in hun zendingswerk.

Zelf heb ik de DTS 2 jaar geleden ook gevolgd. Deze keer volg ik zelf niet de DTS, maar ben ik 'staff'. We hebben dit half jaar 55 studenten en wij zijn met 21 staff-leden. Ik houd me vooral bezig met de praktische organisatie en mentorgesprekken met de studenten. Het zijn soms de eenvoudigste dingen die ik moet uitvoeren, maar het is goed om te dienen en op deze manier mijn steentje bij te dragen aan Gods Koninkrijk.

Op het moment dat ik dit schrijf, start de 'outreach-fase'. Ik ben nu druk bezig met mensen naar het vliegveld rijden. Er gaan dit weekend teams naar o.a. India, Turkije, Papoea-Nieuw-Guinea, Tanzania en Marokko.

Ben Sloof
benfsloof@gmail.com

TER OVERDENKING

Oude harten worden warm!

In de bijbel (Ex 7:13) staat "De farao verharde zich". Er staan in de bijbel meerdere voorbeelden van mensen die een koud en hard hart kregen. 'Hoe ouder, hoe kouder' wordt weleens gezegd. Dat betekent: Hoe ouder je wordt, hoe minder snel je ergens van onder de indruk bent.

Hoe is het met uw hart? Is het koud of is het warm. Misschien lauw, want dat kan ook. Leest u eens als voorbeeld Openbaring 3 over de gemeente van

Laodicea. We gaan naar de kerk. We bidden wel. We lezen uit de bijbel. We doen het allemaal maar doen er verder niets mee. Iets doen binnen de kerkgemeente. Ikke niet, het lukt ze ook wel zonder mij. En dat is gevaarlijk.

Waarom? U denkt goed bezig te zijn. U luistert in de kerk. U sluit u ogen tijdens het gebed enz. En verder kan u er toch ook niets aan doen. De Heere Jezus deed alleen maar goed. Toch werd Hij gedood en gehaat. Als mens had Hij er ook moeite mee. Maar toch wilde Hij dit ook. Hij wilde lijden en sterven om de straf van de zonde te dragen. Daarvoor kwam Hij naar de wereld.

Ja, inderdaad, de Heere moet het dan maar doen. MAAR.....Heeft u er weleens aan gedacht wat Hij al gedaan heeft. Zou u koude hart daar niet heel warm van worden?
Bent u geprikkeld door dit artikel. Lees het Groene Boekje eens door en kijk of u van dienst kan zijn voor uw kerkgemeente.

Wim Streefkerk

KERKGESCHIEDENIS

Maarten Luther (deel 4)

In deel 4 gaan we dieper in over het huwelijk van Maarten Luther met Katharina von Bora.

Eerst gaan we naar de jeugdjaren van Katharina von Bora.

Zij wordt geboren op 29 januari 1499 in het Duitse plaatsje Lippendorf. De familie Bora waren enkele geslachten terug van adel, maar zijn door omstandigheden gezakt tot de lage landadel, anders gezegd

een verarmde edelman. Haar moeder overleed toen Katharina vijf jaar oud was. Al snel na de dood van haar moeder wordt ze naar de kloosterschool gebracht in de plaats Brehna vlakbij Leipzig. Het was een school voor onderwijs aan adellijke kinderen.

Als 10-jarig meisje wordt ze ondergebracht in het klooster van Nimbschen waar een zus van haar vader hoofd van de ziekenafdeling is. Haar vader hertrouwd en heeft geen tijd meer voor zijn kinderen uit het eerste huwelijk. Katharina krijgt les in lezen, schrijven, rekenen maar ook grammatica, astronomie, muziek en Lathijn voor het koorgebed. Het gebeurt allemaal onder zeer streng rooms-katholiek gezag. Naar buiten is

verboden terrein, alleen in de kloostertuin mochten ze komen, waar gewerkt werd voor dagelijks eten. Het was een zelfvoorzienend klooster met een eigen bakkerij en een brouwerij. Katharina was ijverig. In de zomermaanden was ze 's morgens al vroeg in de moestuin aan het werk.

Op 8 oktober 1515, ze is dan 16 jaar, is haar inzegening als kloosterzuster. Ze legt de belofte af, zweert eeuwige reinheid en is dan officieel non. Ondanks de geslotenheid van het klooster komen er berichten binnen van Maarten Luther uit Wittenberg, die provocerende taal spreekt naar de Roomse leer. Ze horen van sympathiserende monniken over de Luthers theologie, de belofte van Gods genade.

Al eerder gezegd, het was een zeer streng beleid met uren van verplicht zwijgen in het klooster. Bij het werk in de tuin was er enige vrijheid voor de nonnen om met elkaar te praten. Hoe het precies is gegaan is niet bekend waarschijnlijk was Katharina Von Bora de aanzetter om te ontsnappen uit het klooster. Ze was niet vrijwillig naar het klooster gegaan, de strenge regels was ze helemaal zat. Ontsnappen was niet makkelijk en waar moet je naar toe. Er ontstond een groep van 9 nonnen die met de gelofte wilde breken. Ze smokkelde brieven naar buiten via handelaren die een bezoek aan het klooster brachten. Ook de leeftijd van 23 jaar zal een rol gespeeld hebben bij de omkeer van haar gedachtegang, mogelijk kwam het moederinstinct naar boven.

Al eerder waren 2 monniken uit getreden uit het klooster van Nimbschen waar Katharina woonden.

De brief van uittreden komt ook bij Luther terecht, waarschijnlijk wisten de tussenpersonen geen oplossing. Luther beschouwt het als zijn christelijke plicht om hier te helpen. Het was geen eenvoudige beslissing om hulp te bieden aan de nonnen. Op uittreding stond namelijk de doodstraf. Luther is niet bang hij gaat naar de burgemeester van Torgau die hem wilt helpen.

De burgemeester heeft een neef die regelmatig met paard en wagen in het klooster komt om goederen af te leveren. Met voorkennis aan de nonnen wordt er een wagen vol gezet met lege vaten en goederen om af te leveren in het klooster.

De vlucht gebeurde op stille zaterdag voor Pasen in het jaar 1523, tussen en in de lege vaten vluchten 9 nonnen uit het klooster van Nimbschen. De controle bij de poort was niet zo streng omdat de koetsier regelmatig in het klooster kwam met goederen, ze werden naar de plaats Torgau gebracht waar ze de Pasen over verblijven. De volgende dag gaat de reis naar Wittenberg waar Katharina von Bora voor het eerst Maarten Luther ontmoet. Ze was gelijk onder de indruk van Maarten en zeker zijn geloofstaal. Enkele nonnen reisden weer naar hun ouders. Voor Katharina was dit echter niet mogelijk, omdat ze niet vrijwillig naar het klooster was gegaan. Ze was er terecht gekomen, omdat haar moeder jong was overleden. Ze komt terecht bij de familie Lukas Cranach, deze is raadsheer van keurvorst Frederik de Wijze, die Luther geholpen heeft naar Worms. Ze leert daar de huishouding. Daarnaast regelt Luther ontmoetingen met jongen mannen, studenten uit

Wittenberg, zodat ze een toekomst kan opbouwen met een gelukkig huwelijk. Dit lijkt vreemd, maar in die tijd was het niet zo eenvoudig. Het verhaal speelde zich af in de hoek van welgestelde burgers. Het was dan ook schande om verkering te krijgen met een afvallige non, die wees was en geen welgestelde familie had en ook al de leeftijd van 24 jaar had bereikt.. Eenmaal wordt ze verliefd op een student die beloofde terug te komen, echter ze zag hem nooit meer.

Dan gebeurt er iets bijzonders waar Luther nooit aan heeft gedacht. Katharina schrijft een brief aan collega-theoloog van Luther, Nikolans von Amsdorff. Hem vraagt ze tegen Luther te zeggen op te houden met zijn pogingen om haar uit te huwelijken. Ze wil al die mannen niet, ze wil Luther als echtgenoot. Luther was ook verbaast. Hij had er niet eens aan gedacht zelf ooit in het huwelijk te treden. Maar gedachten kunnen snel veranderen. Het proces van kennismaking en het huwelijk verlopen snel (alles is op waarheid berust omdat de brieven die Luther aan zijn ouders schreef bewaard zijn gebleven).

Op 13 juni 1525 is de officiële verloving van Katharina en Luther voor de buitenwereld en de huwelijksbevestiging vindt op 27 juni 1525 plaats. De ouders van Luther leven nog en zijn bij het huwelijk aanwezig. De burgerlijke wereld heeft over het huwelijk instemming en verzet gegeven. Katharina is 26 jaar oud en Luther 41 jaar oud.

Het echtpaar krijgt zes kinderen:

- Johannes op 7 juni 1526,
- Elisabeth op 10 december 1527 (helaas overlijdt zij acht maanden later),
- Magdalena 4 mei 1529 (zij overlijdt op 13-jarige leeftijd),
- Martin 9 november 1531,
- Paul 28 januari 1533,
- Margarete 17 december 1534.

Begin 1540 kreeg Katherina een miskraam waar ze weken lang van moest herstellen en zeer ernstig ziek was.

We gaan weer even terug naar de tijd na het huwelijk. Keurvorst Frederik de Wijze had toestemming gegeven over het huwelijk. Maarten Luther kreeg voor zijn verdiensten aan de gemeenschap 100 marken. Daarnaast ontving hij voor zijn verdiensten aan de universiteit een jaarsalaris van 100 marken. Ze mochten gaan wonen in het lege klooster te Wittenberg. Dit klooster had twee verdiepingen met slaapvertrekken en er omheen was een stuk grond. Katharina pakte alles aan om het klooster draaiende te houden. Er kwamen veel gasten om met Luther te spreken en hem te raadplegen over allerlei zaken, hoofdzakelijk over het geloof en de zienswijze op het geloof.

Er werd personeel aangetrokken de tuinen werden ingezaaid, vee aangekocht, de brouwerij werd weer in gebruik genomen. Luthers vrouw had een zakelijk inzicht. Ze drong aan omliggend land bij te kopen, waar een beekje doorheen stroomde. Zodat ze ook in hun eigen vis konden voorzien. Ook werd er een grote hoptuin aangelegd voor het brouwen van bier. De bijnaam van Katherina was, Lutherin.

Luther was ook vaak op reis om deel te nemen aan Godsdienst gesprekken, of om te preken. Op die reizen schreef hij brieven aan zijn vrouw over de belevenissen en zijn gedachtegang. Er zijn 20 van deze brieven bewaard gebleven, daardoor is er uit het leven van Luther veel te vertellen.

Na 7 jaar in het klooster gewoond te hebben kreeg het echtpaar Luther, al de bezittingen waar ze woonden van keurvorst Frederik de Wijze en vrijgesteld van alle belastingen.

Tegenover de Joden had Luther ook een bijzondere kijk. In eerste instantie was hij redelijk positief over de Joden, maar vond het vreemd dat de Joden zich nooit hadden bekeerd tot het christendom. Daardoor kreeg hij steeds meer afkeer tegen hen en was teleur gesteld omdat de bekering uitbleef.

Luther was vaak zwak en ziek. Op 28 januari 1546 gaat hij voor een conflict naar zijn geboorteplaats Eisleben, om de geschillen op te lossen en te bemiddelen. Op 17 februari is de conflict tussen de partijen opgelost. De volgende dag 18 februari 1546 is Maarten Luther ten gevolge van een hartkwaal op 62-jarige leeftijd

overleden. Bijzonder is dat hij in zijn geboorteplaats is overleden. Op de vroege ochtend van 19 februari, een dag later, komt het bericht van zijn overlijden bij Katharina aan in Wittenberg. Op 22 februari is hij in Wittenberg begraven in een metalen kist. Er is nu een bescheiden graftombe in de slotkapel te Wittenberg.

Zes jaar later slaat het noodlot toe in Wittenberg, de pest bereikt de stad. Ook in het klooster worden zieken geholpen en sterven in het klooster. Tenslotte vlucht Katharina met haar kinderen met paard en wagen naar de plaats Torgau. Onderweg schrikken de paarden en steigeren. Katharina springt van de wagen om de paarden te grijpen. Ze valt en hierbij verlamt. Uiteindelijk bereiken ze Torgau. Waar ze na 3 maanden, op 20 december 1552 overlijdt. Ze is dan 53 jaar oud en wordt begraven in de Mariakerk te Torgau. Waar nu nog steeds een grafsteen is opgesteld. Geen mooi levenseinde voor beiden. In leven noemde Maarten Luther zijn vrouw "de Morgenster" van Wittenberg. Het hele verhaal lijkt wel op het lied van Cornelis Vreeswijk over de nozem en de non.

Hiermee zijn we aan het einde gekomen van deze serie. Enkele reacties zijn binnen gekomen, dank daarvoor.

Heeft u een onderwerp waar u meer van wilt weten, dan horen we dat graag. Ten slotte wil ik eindigen met de woorden die Luther vaak citeerde : "Want ik schaam mij het evangelie niet, want het is een kracht Gods." (Romeinen 1:16)

Krijn van der Ham

ISRAEL

Israël, het land van de wonderen?

Wonderen zijn zeldzaam en uniek, maar de inwoners van Israël ervaren het én beleven het daar als een permanent wonder.

Hoe kun je zo'n wonder blijven ervaren, vieren en gedenken? Het in beeld blijven houden?

Een bekende persoon in Israël (een Indiër, dirigent van het Israëlisch Filharmonisch Orkest) zei in een interview:

Ik begrijp niet waarom de mensen in dit land elkaar bevechten. Rechts en links, wit en zwart, religieus en seculier of Sefardisch en Askjenazisch. Israël is zo'n klein land en de samenleving is zo verdeeld. Waarom? Israël is een wonder in de woestijn, gedenk dat wonder. Dat zegt iemand van "buiten" die al bijna 50 jaar in Israël woont.

Maar hoe gedenk je een wonder. De Bijbel staat vol met wonderen die God door mensen heeft gedaan.

De wedergeboorte van Israël, zeventig jaar geleden, is zo'n wonder. Ook dit wonder heeft God door eenvoudige mensen gedaan. De vraag is hoe lang kunnen mensen wonderen vieren en gedenken. Dit geldt ook voor wonderen in ons eigen persoonlijke leven. Hebben wonderen een houdbaarheidsdatum? Of hebben wij de opdracht om wonderen te herinneren, te vieren en te gedenken? Voor Israël is dat een plicht, want dit wonderland is door God zelf gevormd als land voor Zijn uitverkoren volk, Zijn oogappel! Dit land Israël is niet bedoeld voor één of twee generaties. Dit land heeft God niet voor een bepaalde tijd aan het nageslacht van Abraham gegeven, doch voor altijd. Lees Genesis 12, Deuteronomium 7:6 en 26:19; Jozua 1:6

er maar op na.

Er is nog een externe (andere) reden om het wonder van Israël in herinnering te houden. Dat zijn de vijanden van Israël. Zij doen er alles aan om het wonder van het bestaan van Israël uit te wissen, te vernietigen.

En dan is er ook nog een derde reden om het wonder van Israël te gedenken, n.l. de Bijbel, waar het in de eerste plaats gaat om de relatie met God en Zijn volk.

In wonderen geloven gaat soms nog wel, doch vieren en gedenken (dus er in blijven geloven) komt wel eens onder druk te staan.

Er komt zoveel op ons af waar we geen raad mee weten en de anti-Israël pers draait op volle toeren.

Het Israëlisch – Arabisch conflict is geen nationalistische, maar een religieuze strijd. De islamitische wereld is niet tegen Israëlische burgers, maar tegen het feit dat Joden de meerderheid vormen in het land en in het bijzonder in Jeruzalem, de angel van het conflict. De Arabische landen in het Midden Oosten (ruim 350 miljoen inwoners) hebben één gezamenlijke wens n.l.: de Joden uitroeien, de Middellandse Zee in zoals sommige Arabische leiders het uitdrukken.

De wedergeboorte van Israël (14 mei 1948) met behulp van christelijke landen, en de verovering van Jeruzalem vormen voor de islam een theologische bedreiging. Het gaat in wezen om de Tempelberg, waarop hun heiligdommen de Rotskoepel en Al-Aqsa moskee staan.

Laten wij als (Bijbelse) Christenen ons niet laten beïnvloeden door een vaak anti-Israël pers. Ook zijn er helaas kerkelijke leiders (Synode leden, predikanten en kerkenraadsleden) die vaak een standpunt innemen waar de kool en de geit gespaard moet worden.

Kennen zij de Schriften dan niet, zoals Jezus de Farizeeën vroeg? Of zoals Jezus ook meermalen zei: Er staat geschreven... Door een “kool en geit standpunt” laten we onze oudste broeder (dat is Israël!) in de steek. Jezus (óók een Jood!) was duidelijker toen Hem gevraagd werd of het geoorloofd was de keizer schatting te betalen. U kent Zijn antwoord. Helder en duidelijk en niet voor tweeërlei uitleg vatbaar.

Zo zal ook ons standpunt dienen te zijn ten aanzien van Gods volk. Van (Bijbelse) christenen mogen we dat verwachten. Bid voor Israël!

Israël, het wonderlijke land waar Jezus (als Jood) werd geboren en opgroeide. Israël, het wonderlijke land waar Jezus predikte, zieken genas, wonderen deed. Israël, het wonderland waar Jezus voor ons stierf en de dood overwon.

Israël, het wonderlijke land waaruit Jezus ten hemel voer.

Israël, het wonderlijke land waar Jezus weer terug komt op de wolken des hemels.

Zonder Israël zou er geen Christendom zijn geweest.

Arie Evert Versluis
(bron: ITD 20 mrt 2018)

(NB: van 14 mei t/m 31 aug is de tentoonstelling Wereldwonder Israël te zien in het *Israëlcentrum*, Henri Nouwenstraat 34, Nijkerk. Voor meer info: www.zomertentoonstelling.nl)

VOOR JOU – voor de allerjongsten

www.Kleur-je-Versjes.nl

VOOR JOU – 12 MIN

Koningsdag

Altijd leuk, koningsdag! Met je versierde fiets meedoen aan de optocht, zingen bij de aubade, overal hangt de vlag uit, je eet een oranje tompoes en er zijn leuke activiteiten georganiseerd. Zelf vind ik het ook altijd wel leuk om even op tv te kijken naar de koning, koningin en de prinsessen. Waar zijn ze, wat doen ze en wat hebben ze aan? Koningsdag is een nationale feestdag. Dat betekent dat in heel Nederland de meeste mensen vrij zijn. Nou ja, de meeste mensen... Er zijn er eigenlijk nog best veel die wel moeten werken. Mensen bij de politie, brandweer, verpleegkundigen en artsen, mensen die in een restaurant of café werken, of in het openbaar vervoer... Misschien kun jij er nog wel meer bedenken. Binnenkort is het Hemelvaartsdag. Dan denken we eraan dat Jezus van de aarde weg ging. Terug naar de hemel en naar zijn Vader. In de bijbel lezen we niet zoveel over hoe dat precies ging. Jezus ging omhoog en door een wolk was Hij niet meer te zien. De volgelingen van Jezus stonden Hem na te kijken. Opeens stonden er twee mannen in witte kleren bij hen. Zij vertelden hen dat Jezus naar de hemel is gegaan, maar ook dat Hij eens terug zal komen. Die dag zal het Koningsdag zijn, met een hoofdletter! Jezus is de Koning die met Pasen de macht van zonde en dood heeft overwonnen. Die dag zullen wij Hem zien Hij zal alles nieuw maken. Op deze Koningsdag zal de hele wereld vrij zijn. Vrij van alles wat nu nog niet goed gaat, moeilijk is, pijn

doet of verdriet geeft. Laat jij Jezus Koning zijn in jouw leven? Dan zul jij daar op die dag staan, samen met een massa mensen die niemand tellen kan en de Koning aanbidden. *Geprezen zij de Heer die eeuwig leeft!*

Coby Bos

VOOR JOU – 12 PLUS

Een warm hart voor je naaste

Je kent toch de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan? De priester en de Leviet lieten de gewonde man aan zijn lot over, maar de Samaritaan –een vijand!– hielp. Daarom noemen we hem de barmhartige Samaritaan. Hij is barmhartig, want hij heeft een warm hart voor die arme man.

De Heere Jezus vertelde deze gelijkenis als antwoord op de vraag „Wie is mijn naaste?” van een wetgeleerde. Na de gelijkenis stelt Jezus een wedervraag: „Wie was de naaste van die gewonde man?”

Wie is dus de naaste? Nou, dat is niet de mens die ik moet helpen, maar die mij helpt. De Heere Jezus zegt hier dus: „Je moet je door je naaste laten helpen.” Als je goed luistert, zie je dat de Heere Jezus de vraag eigenlijk omdraait. Hij gaat niet uit van de helper, maar van hem die geholpen moest worden.

Wil jij je zo door je naaste laten helpen? Of doe je het liever zelf? Zie je jezelf al liggen, daar aan de kant van de weg? Niet halfdood zoals die man,

maar dood... in de zonde. Wie kan en wil ons nog barmhartig zijn?

Er is er Eén Die volmaakt een warm hart heeft voor de arme en de zondaar. In Christus heeft God laten zien wat barmhartigheid is. Jezus Christus is in de handen van rovers gevallen, om mensen die ten dode opgeschreven zijn, te verlossen. Hij, Gods Zoon, wil jouw Naaste zijn. Laat jij je door Hem helpen?

Wim Streefkerk